

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 91. Doctrinæ decreta in Sessione prælecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

ximum est, ignominiosissimum mortis genus Sæcul. XVI.
obire voluit, ut nos charitatis ejus erga A. C. 1562.
nos memores, conjunctissimis inter nos ani-
mis essemus, & quam concordissime vive-
remus. Ne cogitetis, Patres, eos qui tan-
to studio, tanta contentione, tam ardentem
Christi Sanguinem expetunt, atque effla-
gitant, tam negligentes, tam impios futu-
ros, ut quod tanto ardore sibi dari po-
stulant, & obsecrant, id non omni vene-
ratione sint profecuturi, non omnem ab eo
prophanationem longissime amoturi.

§. XCI.

Doctrinæ decreta in Sessione præ-
lecta.

Absoluto hoc sermone sat prolixo, qui
 Patribus minime probabatur, idem
 Præsul, qui sacris operabatur, quatuor
 illa doctrinæ capita prælegebat: prius
 tamen veluti proemium, seu quamdam
 præfationem his verbis conceptam præ-
 misit: „Sacrosancta, Oecumenica & ge-
 „neralis Tridentina Synodus, in Spiri-
 „tu Sancto legitime congregata, præsi-
 „dentibus in ea eisdem Apostolicæ Se-
 „dis Legatis, cum de tremendo, & San-
 „ctissimo Eucharistiæ Sacramento va-
 „ria diversis in locis errorum monstra-
 „nequissimi dæmonis artibus circumfe-
 „rantur, ob quæ in nonnullis Provinciis
 „multi, a catholicæ Ecclesiæ fide, at-
 N 2 que

Sæcul.XVI. „que obedientia videantur discessisse
A C. 1562. „censuit, ea, quæ ad Communionem
 „sub utraque specie, & parvulorum per-
 „tinent, hoc loco exponenda esse: qua
 „propter cunctis Christi fidelibus inter-
 „dicit, ne posthac de iis aliter vel cre-
 „dere, vel docere, vel prædicare au-
 „deant, quam est his decretis explicæ-
 „tum, atque definitum.

CAPUT I.

*Laicos, & Clericos non conficientes non
 adstringi jure divino ad Communionem
 sub utraque specie.*

„Itaque sancta ipsa Synodus, a Spiritu
 „Sancto, qui spiritus est sapientiæ,
 „& intellectus, Spiritus consilii, & pie-
 „tatis, edocta, atque ipsius Ecclesiæ ju-
 „diciū, & consuetudinem secuta, de-
 „clarat, ac docet, nullo divino præce-
 „pto laicos, & clericos non conficien-
 „tes obligari, ad Eucharistiæ Sacramen-
 „tum sub utraque specie sumendum,
 „neque ullo pacto salva fide dubitari
 „posse, quin illis alterius speciei com-
 „munionis ad salutem sufficiat; nam etiā
 „Christus Dominus in ultima cœna ve-
 „nerabile hoc Sacramentum in panis,
 „& vini speciebus instituit, & Apostolis
 „tradidit, non tamen illa institutio, &
 „traditio eo tendunt, ut omnes Christi
 „fideles statuto Domini ad utramque
 „spe-

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

„speciem accipiendam adstringantur, sed neque ex sermone illo apud Joannem cap. sexto recte colligitur, utriusque speciei communionem a Domino præceptam esse, utcunque juxta varias Sanctorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur; namque qui dixit, *Nisi manducaveritis carnem filii hominis, & biberitis ejus Sanguinem, non habebitis vitam in vobis*, dixit quoque: *Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum*. Et qui dixit: *qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam*; dixit etiam: *Panis, quem ego dabo, caro est pro mundi vita*. Et denique qui dixit: *qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem in me manet, & ego in illo*, dixit nihilominus: *qui manducat hunc panem, vivet in æternum*.

Matth. 16.

1. Cor. 11.

Joan. 6.

CAPUT II.

Ecclesiæ potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistiæ.

Præterea declarat: „hanc potestatem „perpetuo in Ecclesia fuisse, ut in „Sacramentorum dispensatione, salva illorum substantia, ea statueret, vel mutaret, quæ fuscipientium utilitati, seu ipsorum Sacramentorum venerationi „pro rerum, temporum, & locorum varietate magis expedire judicaret: id

N 3 autem

Sæcul. XVI. „autem Apostolus non obscure visus est
 A.C. 1562. „innuisse, cum ait: *Sic nos existimet ho-*
 I. Cor. 4. v. 1. *mo, ut ministros Christi, & dispensato-*
rum mysteriorum Dei. „Atque ipsum quidem
 „hac potestate usum esse, satis constat
 „tum in multis aliis, tum in Sacramen-
 „to, cum in ordinatis nonnullis circa
 I. Cor. II. „ejus usum: *Cetera, inquit, cum venero*
 v. 34. „disponam. Qua de re agnoscens Sancta
 „Mater Ecclesia hanc suam in admini-
 „stratione Sacramentorum auctoritatem,
 „licet ab initio Christianæ Religionis
 „non infrequens utriusque speciei usus
 „fuisse, tamen progressu temporis, la-
 „tissime jam mutata illa consuetudine,
 „gravibus, & justis causis adducta, hanc
 „consuetudinem sub altera specie com-
 „municandi approbavit, & pro lege ha-
 „bendam decrevit, quam reprobare, aut
 „sine ipsius Ecclesiæ auctoritate prohi-
 „bito mutare non licet. „

CAPUT III.

Totum & integrum Christum, ac verum
Sacramentum, sub qualibet specie
sumi.

„Insuper declarat, quamvis Redemptor
 „noster, ut antea dictum est, in su-
 „prema illa cœna hoc Sacramentum
 „in duabus speciebus instituerit, & A-
 „postolo „post-

„postolis tradiderit, tamen fatendum Sæcul. XVI.
 „esse, etiam sub altera tantum specie, A.C. 1562.
 „totum, atque integrum Christum, ve-
 „rumque Sacramentum sumi, ac pro-
 „pterea, quod ad fructum attinet, nul-
 „la gratia necessaria ad salutem eos de-
 „fraudari, qui unam speciem solam ac-
 „cipiunt.

CAPUT IV.

*Parvulos non obligari ad Communionem
 Sacramentalem.*

„Denique eadem sancta Synodus do-
 „cet, parvulos usu rationis caren-
 „tes, nulla obligari necessitate ad sa-
 „cramentalem Eucharistiæ communi-
 „nem; siquidem per baptismi lavacrum
 „regenerati, & Christo incorporati, ad-
 „septam jam filiorum Dei gratiam, in
 „illa ætate amittere non possunt. Ne-
 „que ideo tamen damnanda est antiqui-
 „tas, si eum morem in quibusdam locis
 „aliquando servavit; ut enim Sanctissi-
 „mi illi Patres sui facti probabilem causam
 „pro illius temporis ratione habue-
 „runt, ita certe eos nulla salutis neces-
 „sitate id fecisse, sine controversia cre-
 „dendum est.